

Nieuwsbrief, jaargang 20, nr. 1, september 1998

Inhoud:

Redactie, Voorzitter, Penningmeester, Beverbabbels, Hordenieuws, Troepnieuws 1, Troepnieuws 2, Rowannieuws, Australië, Stamgezwam, de Pen

---

van de Redactie

“Daar zijn we weer...”

(door: de Redactie)

Op deze nazomerse dag, zonovergoten uiteraard zoals de hele vakantie, is de gehele redactie weer van de partij voor het nieuwe seizoen.

Zoals jullie verderop kunnen lezen hebben we een heel geslaagd zomerkamp gehad. Er was geen klappertje meer te vinden in de omgeving van Ommen. Deze klappertjes waren namelijk een wezenlijk onderdeel van het Stamthema “The Outlaws”. Hoe of wat dat precies was kan worden nagevraagd bij de “Stamboys”. Een gedeelte van de redactie (het vrouwelijke deel wel te verstaan) was met potten en pannen in de weer. En daar werden vitamine- en mineraalrijke maaltijden tevoorschijn getoverd. Het was, is voor herhaling vatbaar vonden wij.

Tijdens het kamp hebben we van verschillende leden afscheid genomen en nieuwe mensen in ons midden opgenomen (nee, geen commercial van de E.O.). Hopelijk kan iedereen zijn c.q. haar draai een beetje vinden in de nieuwe functies. In ieder geval veel succes.

Nu nog even over tot de orde van de dag. Op het prikbord kan iedereen (let wel echt iedereen!) de data zien en lezen wanneer de kopij van de Nieuwsbrief ingeleverd moet worden.

Iedereen veel plezier in het nieuwe seizoen en de nieuwe slogan, dat is iets waarover we ons nog moeten buigen. Toch nog wat last van opstartproblemen...

---

van de Voorzitter

“De eerste keer”

(door: Martin Velthuizen)

Tja, dan ben je opeens groepsvoorzitter en dan mag je een stukje schrijven voor de nieuwsbrief. Laat ik eens even teruggaan naar hoe het zo allemaal gekomen is. Na mijn eigen ‘scoutingcarrière’ als verkenner, verkennersleiding (2 groepen), rowanbegeleiding en stamlid (3 groepen), lag het voor de hand dat mijn eigen kinderen ook tenminste zouden kennismaken met scouting. Dat de keuze daarbij op de Johannes Post Groep is gevallen is, eerlijk gezegd, vooral ingegeven door praktische omstandigheden; voordien had ik voornamelijk contacten bij St. George en de Zwervers. Hoe dan ook, Vincent en Laurens vonden het allebei leuk, en zijn nu al weer een paar jaar lid.

En dan wordt je gebeld met de vraag of je groepsvoorzitter wilt worden. Altijd leuk natuurlijk, als je ergens voor gevraagd wordt, maar je moet wel zeker van je zaak zijn vóór je “ja” zegt. En dus zijn er heel wat gesprekken geweest om tot een weloverwogen keuze te komen. Achteraf denk ik dat het VaZo-kamp van de welpen de doorslag heeft gegeven: het enthousiasme en verantwoordelijkheidsgevoel van de welpenleiding werkte inspirerend zodat ik dacht: van zo’n groep

wil ik best voorzitter zijn! Ook tijdens het zomerkamp, en uit de verhalen van mijn kids, blijkt dat de JPG een prima club is met een sterk groepsgevoel.

Tijd dus voor de overdracht, en omdat tegelijk met de voorzitter ook een nieuwe secretaris begint, kost dat wat meer tijd. Samen met Hester en penningmeester Charlotte gaan we er als bestuur tegenaan om de groep minstens zo gezond te houden als Dick en Ina deze hebben achtergelaten.

Het allerbelangrijkste voor het welzijn van iedere scoutinggroep is naar mijn idee een goede verdeling van de leden over de speltakken en enthousiaste, capabele leidingteams. De open dag voor bevers van 12 september jongstleden, de teambegeleiding door Mathilde en Frank en alle huidige leiding zijn alvast sterke punten daarvoor. Ik hoop daaraan ook mijn bijdrage te kunnen leveren., en sta daartoe open voor een ieder met ideeën, opmerkingen en punten die voor verbetering vatbaar zijn. Om met een welpenkreet te eindigen: 'jullie kunnen op me rekenen!'

---

van de Penningmeester

(door: Charlotte Heijltjes)

Na diverse vragen van ouders over de acceptgiro's van het pinkster-, en zomerkamp hierbij een stukje van de penningmeester. De gewoonte is dat u voor een kamp een brief met een strookje krijgt van de leiding met de vraag of uw kind mee gaat op kamp. Dit is van belang voor de leiding om hun begroting op te maken en te kijken of het kamp door kan gaan.

Meestal wordt deze opgavestrook al ver voor een kamp verstuurd. Daardoor is het voor sommige ouders niet altijd mogelijk om op te geven of hun kind wel of niet mee kan. Hierdoor komt het dat leiding soms nog niet van alle kinderen weet of zij wel of niet mee gaan op kamp op het moment dat de acceptgiro's de deur uit moeten. Vandaar dat alle kinderen een acceptgiro ontvangen. U kunt dan zelf kijken of deze wel of niet voor u uw kind van toepassing is.

Het is echter niet zo dat als u zich heeft opgegeven en u betaald niet dat dat dan een afzegging is. De opgave die u heeft gedaan aan de leiding is namelijk van belang voor de begroting van het kamp en kan doorslaggevend zijn voor het wel of niet doorgaan. Mocht u uw kind dus eenmaal hebben opgegeven voor een kamp en u weet dat u kind onverhoopt niet mee kan laat dit dan zo vroeg mogelijk aan de leiding weten. Zodat er meteen gekeken kan worden of dit gevolgen heeft voor u en voor het doorgaan van het kamp.

Nu met betrekking tot het gezamenlijke zomerkamp van afgelopen jaar. Ondanks een krappe begroting hebben we geld overgehouden. Dit kwam doordat er meer kinderen uiteindelijk betaald en meegingen dan zich in eerste instantie hadden opgegeven. Ook waren er andere kosten waarbij wij een goede regeling konden maken zodat die ook lager uitvielen. Concreet houdt dit in dat de ouders van alle kinderen die meegeweest zijn fl. 20,= per kind teruggestort krijgen (waarschijnlijk inmiddels al hebben) op hun bank of gironummer.

Mocht u nog vragen hebben dan kunt u natuurlijk altijd contact opnemen.

Beverbabbels:

(door: de Beverleiding)

Nu alweer?

Dat was het eerste wat ik dacht toen ik hoorde dat de kopij ingeleverd moest worden. Nu alweer een nieuw scoutingseizoen iedereen is weer klaar met gek doen in de vakantie. Het harde schoolleven begint weer voor de bevers, maar scouting dus ook. Ik moest even heel diep nadenken omdat het alweer een tijdje geleden is sinds de laatste opkomst, maar toen bedacht ik me opeens, natuurlijk zomerkamp.

Het zomerkamp was nat, spannend maar vooral leuk!!! Het was voor de meeste bevers de eerste keer dat ze zonder papa of mama in een tent mocht slapen met allemaal andere bevers, dat is dus vragen om problemen voor de leiding zodoende kregen we aardig slaapttekort. Wij waren op het kamp de cowboys, en dat was te merken, want menig moeder was achter de naaimachine gekropen en menig vader moest naar de speelgoedwinkel, want een cowboy zonder een pistool kan natuurlijk niet. Zodoende kreeg het kamp een knallende start.

Nadat alles was ingedeeld en er gegeten was vonden we het tijd om verstoppertje te doen. Hilde en Bas gingen zich verstoppen en de bevers gingen zoeken. Verder hebben we natuurlijk indianen gezocht en het belangrijkste de zilveren kogel van Cowboy Billie Boem.

Maar ook in de vakantie hebben we niet stil gezeten we hebben er hard over nagedacht, maar ook de bevers gaant als alle andere speltakken in een thema spelen bij de bevers is dat Hotsjitionia (spreek uit als Hotsjitionia) met echte themanamen en spelen. Verder hebben we voor de Bevergroep een open huis gepland op 12 September (wat het al geweest is, dus dit houdt u tegoe) om onze groep iets uit te breiden.

Dit is eigenlijk het eerste wat me naast "nu alweer" te binnen schiet dus hier blijft het bij.

Tot slot nog even een vraag en wat nuttige informatie:

VRAAG: Heeft u nog oude overhemden in de kast liggen, wij kunnen ze goed gebruiken met; gipsen, kleien, schilderen e.d.

INFORMATIE: Gezien het feit dat Hester aan het afbouwen is als bever-leiding om een bestuursfunctie te bekleden is er een nieuw contactpersoon gekozen voor evt. vragen, klachten en opmerkingen. Dit is Bas v/d Meer!

Welpen

(door: Fabian Overbosch + moeder)

Zomerkamp

Op een doordeweekse zaterdag gingen de bevers en welpen van de JPG vol frisse moed naar hun zomerkamp in Ommen. Gebracht door de diverse vaders en moeders waren de kinderen zo'n beetje allemaal tussen 4 en 5 uur 's middags aanwezig. De bevertent stond al op, maar de leiding was nog met de andere tenten bezig. Alle materiaal was nog niet op de plaats van bestemming omdat er een pechje was met de vrachtwagen, waar dat materiaal in zat. Hieronder volgt het verslag van Fabian Overbosch, wat hem het meest is bijgebleven van deze week:

“We hebben voor de ouderkijkavond een stukje ingestudeerd, net als alle andere groepen. Ons stukje ging over een slechte indiaan, Sluw genaamd. Sluw wilde de totem stelen en dat vonden wij natuurlijk niet leuk. We gingen hem achterna en moesten hem overal zoeken en toen ineens waren wij een jongentje kwijt, die heette Mark. Toen moesten wij ook nog Mark eerst vinden voordat Sluw hem vond, want die ging hem anders offeren. Wij waren toch te laat want Sluw vond Mark eerder dan wij. Toen moesten wij Mark bevrijden van Sluw. Gelukkig is dat goed gelukt. Mark was weer bij ons!!

Ook moesten we de 4 gouden stenen zoeken en wel in alle windstreken, Noord, Oost, West en Zuid. Uiteindelijk vonden we de stenen. Toen we de stenen hadden wilde Sluw die natuurlijk weer hebben. Toen we alle stenen hadden gingen we naar een plekje in het bos, waar allemaal veren lagen. Hier moesten we een steen naar alle windstreken leggen. Sluw ging naar het midden van de stenen en verdween voor altijd. Ik was wel een beetje bang voor Sluw en kon 's nachts niet zo goed slapen, maar gelukkig ging dat ook weer goed. We zijn ook met z'n allen naar het zwembad geweest en in de glijbaan hebben we een opstopping gemaakt. Dat was heel leuk. We hebben lekker gezwommen en daarna patatjes gegeten. Na de patat hebben we nog even gezwommen en toen gingen we met de trein naar de tenten. Voordat we het wisten was het al weer vrijdag en werden we weer opgehaald door onze pappa's en mamma's. We hebben een hele fijne week ge-had op het zomerkamp in Ommen. Volgend jaar doen we het weer!!!”

Troepnieuws 1

(door: Marjolein Walsweer)

Goeiedag beste Scouts en iedereen die dit leest,

Zo, het is al weer September en we draaien al weer een tijdje volop. De Scouts zijn allen terug van vakantie en zijn alweer druk op school en alle andere hobby's en sporten. Ook de Scouts leiding is alweer druk aan het vergaderen geweest en hebben leuke programma's gepland tot de herfstvakantie. We hebben van de wachtlijst drie nieuwe jongens, Ruben, Jos en Joery, we hopen dat zij een leuke tijd krijgen bij ons. En op 10 Oktober gaan we het traditionele OVERVLIEGEN beleven en zullen alle oudste jongens van speltak wisselen. Alvast veel plezier toegewenst aan Iwan, Jan-Willem, Dirk-Roelof, Albert en Remco, dat de tijd bij de Rowans net zo leuk wordt als bij de Scouts. En natuurlijk krijgen we drie Welpen over en voor deze jongens alvast een leerzame periode toegewenst.

De eerste opkomst was een opkomst waarbij er nog het nodige moest worden opgeruimd en schoongemaakt van het zomerkamp. Dit gaf wel wat moppers, maar toen we vertelden dat de leiding al vele avonden het grootste gedeelte had gedaan werden de boys wat milder.

Ondertussen hebben we om na het mislukken van de Robots voor het Noordelijk Pinksterkamp, weer een creatieve middag gehad. We zijn gaan Gipsen. Hier kwamen mooie handen en maskers uit naar voren. Oké, ik zal de creativiteit van de boys weer wat positiever zien na deze middag.

's Morgens hadden de oudste Scouts een Trappersbaan gepioneerd voor de open dag van de Bevers. Dit was ook een creatief hoogtepunt. Nog bedankt daarvoor.

Terwijl ik dit type denken alle scouts dat er a.s. zaterdag een sportdag is met andere scoutinggroepen uit Drenthe, maar helaas gaat dit niet door, wegens te weinig deelnemers. Om nu niet alle boys te hoeven afbellen, hebben we een alternatief bedacht en gaan we naar het Herinneringscentrum Kamp Westerbork en lopen langs het sterren-/planetenpad. Ook dit zal een educatief verantwoorde dag worden, en hopelijk een goed alternatief.

3 Oktober gaat de leiding alweer vergaderen voor het Pinksterkamp volgend jaar, en 16, 17 en 18 Oktober gaan we op herfstkamp. Waarheen blijft een verrassing, hierover kunt u vast lezen in de volgende nieuwsbrief.

Als laatste kan ik medelen dat ik wel bij de leiding blijf, dat Judith een leuk zomerkamp heeft gehad en nu ook bij de leiding blijft, en dat we vanaf het overvliegen twee jongens van de Rowans, dan dus stamleden, bij de leiding krijgen.

Hier zijn we erg blij mee, dus Wim en Gijsbert, welkom bij het Scoutsteam, dat jullie maar vele creatieve ideeën mogen inbrengen, en dat je nu de dingen zelf mag bedenken in plaats van uit te voeren. Leef je uit!!

Wees gegroet!

(PS: Als uw kind van Scouting af gaat wilt u dit behalve aan de penningmeester ook aan de desbetreffende leiding doorgeven. Geldt ook voor afzeggingen voor kampen etc. Is wel zo netjes en duidelijk.)

Scoutsleiding:
Marcel Helder
Pieter-Jan
Judith Wassen
Wim Tebra
Gijsbert Rispens
Marjolein Walsweer

Troepnieuws 2

(door: Niels Goedvolk, APL patr. Leeuwen)

Zomerkamp Eerde

Op zaterdagochtend 11 juli stonden we allemaal op de fiets te wachten op Simon Visser die zoals gewoonlijk te laat was. Maar nadat Simon aanwezig was konden we vertrekken. De ouders namen afscheid en gaven de laatste instructies (zul je wel oppAssen dat je niet uit een boom valt en let je wel op je spullen etc.), maar nadat dat allemaal gebeurd was gingen we luid bellend op naar Eerde. De reis verliep volgens mij goed, dus zonder lekke banden, alleen het enige was dat stefan zijn ogen in de verkeerde richting had en dus tegen aanhangwagens knalde. Eerst een luide vloek en toen een hevig geschrokken Stefan op de straat. Na een paar rustpauzes en lekker gefietst te hebben kwamen we aan op het Scouting Labelterrein Eerde. Toen we aankwamen zetten we onze fietsen neer en hoorden we dat de mooie maar oude oranje DAF niet aangekomen. Dus toen werd het relaxed wachten op de tenten. Johan was al lekker op kosten van de baas naar Assen-Ommen heen en weer

aan het rijden maar in de loop van de middag kwamen de tenten en het materiaal binnen. En toen was het rap aan de slag om de tenten op te zetten en even daarna met de keukens te beginnen. Jammergenoeg had de patrouille van Jan-Willem geen grondzeil en moesten ze op de landbouwplastic zeilen van een paar mede verkenners slapen. Terwijl we later op de dag eten kregen van de stam zaten de stamleden met soep en broodjes lekker asociaal TV te kijken in hun stam-tent. Het was de wedstrijd Nederland- Kroatië waar tot teleurstelling alle verkenners uit de tent werden gemieterd en Nederland verloor. Maar dat alles zorgde er niet voor dat we heerlijk zouden slapen...

Zondag 12 juli

Die ochtend werd bekend gemaakt dat we die dag een hike zouden lopen. Het was die dag erg regenachtig maar met veel zin ging onze patrouille als eerste op weg. Na een tijdje kwamen we bij de (miden)regge waar de eerste post was. Daar moest je de Regge oversteken met een vlot. Ook kregen we na een tijdje wachten de volgende route uitgereikt. Dat was een aleaat met allemaal blokjes door de kaart heen. Dat werd dus erg moeilijk en dus begrepen we er niks van. Nadat we de Regge waren overgestoken, kwam Jan-Willems patrouille aanlopen. Daar hebben we op gewacht en zijn we verder gelopen. We gingen langs de Regge verder en kwamen bij een hek. Daar klommen we overheen en op een gegeven moment hadden we in de gaten dat we toch het bos maar in moesten. nadat we dwars door een weiland heen gebaggerd zijn kwamen we op een landweggetje uit. Toen langs een huis wat volgens ons de boswachter weleens kon zijn. Toen we op een kruizing stonden bleek de weg verboden toegang te zijn, En net toen we van die weg waren kwam een man op de motor aan scheuren die die weg insloeg. We waren blij dat hij er niet naar vroeg waar we uit kwamen. We kwamen op een gegeven moment aan bij een een of ander gat. Ik weet niet meer wat maar ik weet wel dat er een Café was en dat ze daar erg lekkere patat hadden. Nadat we daar zo'n 2½ uur gezeten hadden en wij op het punt stonden op te vertrekken kwam de leiding mopperend aan scheuren. Een beetje chagarijnig vertelden ze waar we moesten zijn voor de volgende post en we mochten niet met twee patrouilles bij elkaar lopen. De patrouille van Jan-Willem ging eerst en daarna wij. Maar we liepen na 5 minuten weer bij elkaar. De volgende post was ongeveer dik 20 minuten verderop en dat was bij een dam en daar moesten we een buikschuif doen. Behalve Jacob was iedereen droog overgekomen. Niet lang daarna kwam Ivan's patrouille ook aan zetten en die van Dirk-Roelof. Een beetje boos dat wij eerder waren gingen zij ook de buikschuif doen. Na een dik half uur daar geweest te zijn gingen we weer verder en moesten we over een pad heen wat op een weiland leek uit te komen.

We liepen door het weiland en kwamen bij een sloot die we over wilden steken maar er was geen brug. Ivans patrouille was er ook maar die wilden geen natte voeten hebben dus zochten een brug op. Wij gingen dwars door de sloot en na enig overhalen wilden Jacob en kleine Mark ook over de sloot. Door nog een weiland heen met koeien en nog een weiland en langs een beerput kwamen we op een pad wat op een weg aansloot. Daar kwamen P-J en Johan aangereden. Na enig wachten kwam Ivan's patrouille en ons eten. Dat hebben we heerlijk opgegeten en we gingen naar ons kampterrein omdat het te nat was om onder een zeiltje te gaan slapen. Dat was die avond wel de bedoeling, maar dat ging niet door. De weg naar het kampterrein verliep zonder problemen en toen we daar aankwamen gooiden we onze spullen neer en er werd een kampvuur gemaakt.

Na de vermoeide tocht konden we 's avonds lekker in bed kruipen.

Maandag 13 juli

We werden wakker en nadat iedereen zich had aangekleed, ontbeten en had afgewassen, gingen we onze vuurtafels verbeteren en de keukens. Nu ik dit schrijf heb ik geen flauw idee wat we op

maandagavond hebben gedaan. Dus houd ik het erg kort en zeg ik dat we die nacht wel erg lekker geslapen hebben.

Woensdag 15 juli

Ook die dag hebben we ontbeten en de hele reutemeteut en die dag werd er de hele tijd gezeurd en gevraagd wanneer we naar de stad gingen en van een zeer aardige beverleiding kreeg ik bij het waterhalen het programma in handen gedauwd en daarop stond wat we die dag gingen doen en er stond dat we naar Ommen gingen. Maar volgens de leiding gingen we zwemmen dus allemaal zwemspullen mee en allemaal richting ommen. In Ommen aangekomen zei de leiding dat we de zwemspullen in de auto van Johan konden dumpen en we de hele middag in de stad konden rondwandelen. Het halve kader ging naar de ALDI® om het leeg te kopen en daarna was SUPER DE BOER™ aan de beurt. Toen was het op naar de kermis waar de leiding geld aan het uitgeven was. Daarna was het enorme winst voor de botsautootjes want alle verkenner gingen in de botsautootjes. Daarna gingen we naar het kampterrein. Die avond was er ook nog een nachtspel met de Welpen en dat heette zoeklicht. Iedere verkenner werd met een welp opgezadeld en moest van ieder dier een handtekening halen. Dat was erge leuk en nadat we aan het kampvuur gezeten hadden was het naar bed.

Donderdag 16 juli

Die ochtend was zoals alle ochtenden en die middag hebben we een spel gedaan. Je moest een dienblad maken en over een bepaald spoor met een glaasje water op het dienblad lopen. De bedoeling is logisch: Wie het meeste water in het teiltje had had gewonnen. Wij hadden verloren en Ivan gewonnen. Daarna deden we het spel nog eens maar dan wie het snelst was. Geen flauw idee wie er gewoonene had maar dat doet er ook niet toe. Ook die avond hebben we gegeten en we sloten de avond zoals gewoonlijk af.

Vrijdag 17 juli

die dag was het deels inpakken geblazen maar ook oefenen voor de bonte avond die die avond was. Eerst kwam de bonte avond. Het moest een wild west achtig thema worden en het bleek erg leuk te zijn. Iedereen had een rol en omdat Simon geen rol wilde werd hij regisseur. Na veel oefenen was het toneelstuk af en daarna moesten we de keukens afbreken met de vuurtafels. Ook dat was gedaan en het liep al tegen het eind van de middag. Die avond hebben we ook nog beren gedaan en toen was de bonte avond. De rowans hadden lied bedacht en de bevers ook. Van de welpen kwam ook een vaag figuur die een idiaan was. Daarvan werd naar mijn idee de tooi gestolen enzo. De welpen willen de man op het paard (die de tooi had gestolen) te lijf gaan maar dat mocht niet want anders werd hij ontmaskerd. De bonte avond werd afgesloten met het afscheid van de voorzitter en daarna was het voor de scouts naar het kampvuur. Daarna naar bed.

Zaterdag 18 juli

die dag werd alles afgebroken wat vrij vlot ging. De keukens waren vrijdag al weg en de tenen hoefden alleen nog maar afgebroken te worden. de Stamlui kwam al het hout ophalen en nadat we aan het begin van de middag hetterrein op troep hebben gecontroleerd stapten we op de fiets en vertrokken. Na een paar korte stops en langs een zieke in Beilen zijn geweest kwamen we in Assen. Waarna iedereen elkaar gedag zei en de leiding bedankte ging iedereen met een voldaan gevoel naar huis.

Rowans

Rowannieuws

(door: ex-rowan Erhard van der Vries)

Een weekendje met... de Nuth-ers

Voordat ik mijn verhaaltje ga vertellen, zal ik eerst even de achtergrond en/of betekenis geven van deze titel.

Twee jaar geleden zijn wij met de rowans naar Wiltz in Luxemburg, op zomerkamp geweest. (raadpleeg hiervoor de nieuwsbrief van twee jaar geleden nr. ....) Dit was een niet te vergeten kamp en vooral niet voor een aantal rowans die daar een scharrel (vrouwelijk aanhangsel) opliepen. Dit vrouwelijk schoon kwam van een scoutingvereniging uit het zeer zuidelijk, maar ook zeer leuk en gezellig Limburg. Zij kwamen uit Nuth (plaats in Limb.) en waren daar ook toevallig op zomerkamp. Aangezien de relatie tussen deze nuchtere boeren noordeling en een zeer Bourgondische dame stand hield, bleven wij min of meer ook contact houden met deze scoutinggroep. (St. Hubertus) En nadat wij dit voorjaar naar Nuth zijn geweest om carnaval te vieren, hetgeen ook heel leuk was, vonden wij het eens tijd, hen ook uit te nodigen. Zo gezegd, zo gedaan.

Het was vrijdag 18:00 uur. Nadat iedereen zijn bestelling had doorgegeven voor de patatboer in Vredeveld en onze maaltijden rond 19:00 uur waren gearriveerd, konden wij beginnen met onze voorbereidingen. We zouden een soort van kleine survival opzetten en die tegen elven gaan lopen samen met de Nuth-ers. Om 22:00 uur zouden zij arriveren, dus hadden we nog drie uur de tijd, om deze survival op te zetten.

De volgende posten werden opgebouwd: een lange kabelbaan, een tweemans vlotje over het Deurzediepje en als laatste een "indianenbrug" over het Lonerdiep.(= Aftakking van het Deurzediep wat begint bij de stuw.)Echter dit laatste project kregen wij niet af, zodat wij besloten deze brug maar tijdens de survival als een soort van post, samen met de Nuth-ers te bouwen. Bovendien was dit ook wel weer leuk, omdat de limbo's dan een beetje konden zien hoe wij zulke objecten bouwen. Zij zijn daar namelijk in het zuiden niet zo fanatiek met touw en hout als wij hier in het noorden zijn.

's Avonds tien uur. Eindelijk was het dan zo ver, de "re-meeting". Met negen prachtige nieuwe fietsen die via Bart (nogmaals bedankt daarvoor) waren geleend op het station, kwamen daar de negen gasten aangereden. Nadat er natuurlijk een hoop gezoend, gelikt en gekust moest worden en iedereen elkaar even de handen had geschud, gingen we naar ons rowanhonk waar met z'n allen in onze sofa's gingen zitten. Geheel overdondert van onze trofé's (misschien wel nieuwe spelling!), die zo her en der in onze ruimte hangen, staarden zij rond. Na een korte inleiding van mij, en de laatste friet te hebben weggewerkt, gingen wij in drie groepen op pad.

Rond 01:00 uur waren wij terug en hadden veel plezier beleefd met de kabelbaan, (deze was in het pikke donker toch nog wel grappig) het vlot (waar Gijsbert in de voorbereiding natuurlijk al mee was verzopen) en de brug over het Lonerdiepje. Deze brug moest dus nog worden opgebouwd. Dit is ook wel gebeurd maar een enkele malloot, was met behulp van een soort slingertouw naar de overkant geslingerd. Voor de gewone mens was deze oversteek met of zonder natte voeten best wel te doen en ethisch verantwoord, maar Anton daarentegen liet het touw niet op het goede moment los, waardoor hij met een hoop gespetter en gespat in het water viel.

Het was de bedoeling om de volgende dag te gaan klimmen in de klimschuur in Borger, maar Marijn was vergeten dit te regelen, dus besloten we maar te gaan zwemmen. Dit was uiteraard minder leuk als klimmen, maar ook erg geslaagd. Tijdens het zwemmen beseften we pas, dat de Limburgers ook wel gewoon mee konden doen met onze activiteiten, want de voorgaande dag was het tussen de groepen onderling niet echt ontzettend gezellig geweest. Vooral het mannelijk geslacht: zeiden, deden en bewogen zich geheel niet of nauwelijks. Iets wat ons toch wel tegenviel (kom je helemaal naar Assen met de trein en dan doe je niets, buitengewoon vreemd!). Het plan om naar het “voormalig kamp Westerbork” te fietsen “skipten” we maar, omdat het nogal regende en we geen zin hadden nog eens nat te worden. Om het programma toch op te vullen, want zoals al eerder gezegd de Limburgers konden zichzelf moeilijk vermaken, bedacht Bart te plan om te gaan bowlen. En jawel, om 22:00 uur werden de ballen gerold en de kegels omgegooid.

Teruggekomen op het gebouw werd het groot triviantspel uitgekapt en konden geïnteresseerden zich daarmee vermaken. Anderen, die niet educatief bezig wilden zijn schepten hun neuzen leeg of gingen bij de stam een pilsje drinken. Rond 4:00 lag iedereen wel te pitten of was nog op zoek naar zijn slaapzak.

De volgende ochtend werd ik van het licht wakker. Voor mijn gevoel moest het nu zo'n 10:00 uur zijn en jawel, mijn gevoel liet me niet in de steek. Ik besloot even een frisse neus te gaan halen, liep de trap af en ging naar buiten. Half slaperig en bewusteloos van de vorige avond stapte ik op de stoep. Plots werd mijn rare gevoel in mijn maag en hoofd (stevige bierdrinkers kunnen hier alleen over mee praten.) overstemt door een heel ander gevoel. Dit gevoel kan ik u niet beschrijven, maar toen ik naar buiten liep, waren niet alleen de engeltjes gestopt met plassen, ook een drietal kansloze scouts waren tot mijn stomme verbazing bezig een familieschommel te pionieren. Zij waren om halfacht weer opgestaan (7:30 – 3:30 maakt 4 uur slaap) en waren net bezig het gepioneerde onderstel op te hangen in de boom. Toen ik net aankwam bij de schommel werd er geroepen dat we konden gaan eten.

Na het ontbijt met zowel een “broodje gezond” als hard gekookt eitje, werden de laatste werkzaamheden aan de familieschommel verricht en konden we er op schommelen. Erg leuk! Helaas wilden de limbo's de trein van 14:00 uur halen en dus moesten zij zich al gauw klaar gaan maken voor vertrek. Direct na het afscheid van de Nuth-ers werd er opgeruimd en de familieschommel afgebroken. Moe, maar voldaan konden wij zo rond 16:00 uur ook onze spullen pakken, het gebouw afsluiten en naar huis toe fietsen. Al met al een zeer geslaagd weekend. Jammer alleen van de vele regen en het niet doorgaan van het klimmen.

---

reizen door Australië

(door: Peter & Marco)

G'day!

Goeiedag leden van de Johannes Post Groep en de Anthonie van Diemenstam! Wij, Peter Miedema en Marco Sanders, twee stamleden, zijn gevraagd om jullie als lezers het komende jaar op de hoogte houden van de belevenissen die ons het komende jaar staan te wachten. Wat is namelijk het geval: wij gaan voor een jaartje eens in Australië rondkijken.

Peter heeft simpelweg z'n baan en huis vaarwel gezegd en is klaar voor vertrek. Ook ikzelf heb m'n huis teruggegeven aan de verhuurder en ben inmiddels klaar met studeren. Nog geen zin om aan het

werk te gaan dus wat doe je dan? Op een feestje is het idee eigenlijk ontstaan. We kregen die avond echt het idee van: OK, gaan we doen!

Maar ja, en dan. Via via hoor je wel over reisbureaus die dergelijke trips organiseren. Wijzelf kwamen via Internet terecht bij Australian Backpackers. Een reisbureau dat zich enkel bezig houdt met het verzorgen van avontuurlijke vakanties in Australië voor jongeren. Nadat we bij een open dag in Schiphol van alles hadden gehoord en gezien over het land en belevenissen van andere backpackers was het voor ons allang duidelijk: direct reserveren. Zo gezegd, zo gedaan. Datum van vertrek kiezen en handtekening zetten...

Dat was inmiddels al weer een maandje of vijf geleden. Tijdens dit schrijven duurt het nog maar een week voordat we vertrekken. 23 September stijgen we vanaf Schiphol op met Thai Airways voor een vlucht van 16 uren naar Bangkok. Aldaar blijven we een nacht overnachten om vervolgens de volgende dag nog eens 8 uur te vliegen om in Sydney aan te komen. Waarschijnlijk ben je dan wel helemaal kapot!

Om erachter te komen of dat inderdaad het geval was kun je internet raadplegen en naar de site www.fly.to/australia gaan. Als het enigszins mogelijk is gaan we proberen een reisverslag van onze belevenissen bij te houden op het internet. Eens in de twee maanden zal er daarnaast een stukje in deze nieuwsbrief te lezen zijn. Voor foto's en dergelijke zul je je echter toch tot het internet moeten wenden...

Een jaar Australië, wat gaan we daar eigenlijk doen? Om de waarheid te zeggen weten we dat eigenlijk zelf ook nog niet helemaal. We starten in Sydney, vervolgens richting Perth, Darwin, Cairns en weer Sydney. Dan Nieuw-Zeeland, Bangkok, Filipijnen, Indonesië en nog iets, maar daar kom ik nu even niet op...

Vanzelfsprekend zullen we in Australië ook moeten werken om enigszins van inkomsten voorzien te worden. Wat voor werk? Het zal waarschijnlijk werk worden dat veel door backpackers wordt gedaan: 'Plukkuh' van allerlei soorten fruit, horeca, liftboy en van nog allerlei andere baantjes meer.

Tot slot nog even voor de mensen die het ook wel wat lijkt om zoiets eens een keer te doen: wat kost dat?

Reis: FL 3000,-

Verzekering: FL 1100,-

Visum: FL 230,-

Zakgeld (verplicht): FL 3500,-

Totaal: FL 7830,-

No worries mate!

Stamgezwam

(door: PalinG)

Beginweekend in 'Limbugh'

4/5/6 september 1998

Op een mooie vrijdagavond verzamelde een verdacht klein groepje stamleden zich in en rond het troepgebouw. Maar door navragen kwam ik er al snel achter dat een aantal later zou komen (ivm. werk, studie, een klus in Borger en andere ongein) en dat een deel al onderweg is naar plaats van bestemming. De rest vertrekt druppelsgewijs richting het Zuiden des lands. Na een slopende reis (vooral voor sommige ex-rowans) is iedereen zo rond een uur of vier 's nachts ter plaatse. Tijd voor een blikje vanillevla... en nachtrust (aldus de Buik...pardon...boer).

Zaterdag staat voor de meeste (17) stamleden mountainbiken op het programma. Eerst afzien bergop en daarna kicken bergaf. Modder en steile afdalingen doen ons hoofd op hol slaan. En tussen neus en lippen door doen wij enkele tegenliggers en wandelaars op hol slaan. Een veel kleiner (4) groepje belangstellenden probeert ondertussen in een hal diverse namaak bergen te beklimmen. Na enig onderhandelen door wellicht de nieuwe 'Jelles' van de stam worden we na betaling van het losgeld vrijgelaten. Nu stond Valkenburg bekijken op het programma. Daarvoor reden we in de auto door het centrum en bezetten we een skilift op weg naar de rodelbaan. Ondanks een paar regendruppels geen gewonden. Een midden in een restaurant gebouwde toren was de next stop. Denk hierbij aan zon, terras en vanillevla. Pinnen, douchen en chinezen deden het vervolgens goed, zeker toen bleek dat de 'Jelles' bij het laatste onderdeel weer een goede deal bedongen hadden bij het kleine Chinese vrouwtje. En toen werd het zo langzamerhand voor...de discobroek en dito schoenen. Overgoten met gel en deo bestegen we de bestelde taxibusjes op weg naar... Maastricht! Lekker een terrasje gepakt en de plaatselijke disco verkend. Wat een nacht..pardon...nacht (maar dan ben ik wel heel eerlijk).

Zondag lekker uitgeslapen en gewapend met tig mobiele telefoons richting Eindhoven gesukkeld. Met een goedgevulde maag gingen we na deze culturele uitstap op weg naar de Mac in Zwolle. Hoe snel dat voor sommigen ging zal ik u besparen. Het gebouw was daarna snel bereikt. Opgeruimd en nagepilst ging iedereen z'n eigen weg.

't was een goed begin

---

geef die pen 'ns door...

"Even opnieuw voorstellen..."

(door: Hester)

Hallo allemaal,

Ondanks dat ik niet helemaal onbekend ben binnen de groep, wil ik me toch nog even opnieuw voorstellen. Aangezien ik dit jaar een einde brei aan mijn "Bever-carrière" en iets totaal anders ga doen leek het me geen overbodige luxe om dit eens even nader toe te lichten. Ik ben bijna vijf jaar met veel plezier Beverleiding geweest, maar ik wilde langzamerhand toch wel verder kijken. Het leidinggeven op zich hoeft van mij niet meer, maar compleet afscheid nemen van de groep wil ik ook niet aangezien ik het er erg gezellig vind. Dus wat moet je dan????

Nou, er is blijkbaar veel meer te doen bij Scouting, dan alleen leiding geven, want er waren meerdere functies open binnen het bestuur. Zo heb ik maar besloten om de functie van Ina over te nemen en zodoende schijn ik nu 't secretariaat binnen het groepsbestuur te zijn. Dus van nu af aan graag alle af- en aanmeldingen naar mij sturen, dan zal ik ervoor zorgen dat de hele administratie zo optimaal mogelijk wordt bijgehouden en op tijd doorgestuurd kan worden. Ook hoop ik voor te zorgen dat de

agenda's, notulen, uitnodigingen enz. van de vergaderingen zo duidelijk en zo snel mogelijk bij iedereen zijn.

Zoals je ziet begin ik met frisse moed, maar vergeef het me als er in het begin toch een foutje gemaakt wordt, want zoals men zegt is ieder begin moeilijk en ik geloof dat er de komende tijd genoeg werk op me af komt. Uiteraard hoor ik het graag persoonlijk van je als er op- of aanmerkingen zijn omtrent mijn (nieuwe) functie.

Nou mensen, dat was het dan.....

Ik wens iedereen een fijn, nieuw scoutingseizoen toe en tot ziens aan de Houtlaan of bij de vergaderingen!

groetjes!
